

ЗАТВЕРДЖУЮ
заступник начальника
управління внутрішньої
політики, преси та інформації
Запорізької міської ради, голова
робочої групи

Тетяна МИХЄЄВА

ПРОТОКОЛ № 37

засідання робочої групи по створенню реєстру урбанонімів м.Запоріжжя
продовження засідання від 11.09.2025

06.11.2025
14.00

мала зала міськвиконкому

Присутні: Михеєва Т.В., Помаз А.О., Бабенко Н.В., Варванський П.А., Водопьянова М.М., Гребенюк Т.В., Єрмоєнко А.О., Калганов М.Ю., Колодій О.В., Кравчук П.П., Руденко О.П., Стешенко О.Є., Стойчев В.М., Третякова О.О., Юрков О.А.

Присутніх членів робочої групи – 15 осіб.

Гості: Кір'янов Роман Георгійович, Кирильчук Дмитро Станіславович – депутати Запорізької міської ради.

Порядок денний:

1. Про Закон України «Про засади державної політики національної пам'яті Українського народу».

2. Аналіз реєстру назв урбанонімів м.Запоріжжя щодо необхідності їх перейменування:

- 2.1. вулиця Лісозаводська (Д);
- 2.2. вулиця Алма-Атинська (Д);
- 2.3. вулиця Кабардинська (Ш);
- 2.4. вулиця Єрмака (Ш).
- 2.5. вулиця Військкоматська (Ол);
- 2.6. вулиця Республіканська (З);
- 2.7. вулиця Двадцять дев'ять (Ш);
- 2.8. вулиця Квартал 115 (Ш);
- 2.9. вулиця Метрополітенівська (Д);
- 2.10. вулиця Мокрянський кар'єр 2 (Ш);
- 2.11. вулиця МВО -7 (Х);
- 2.12. вулиця Загорська (Ш);
- 2.13. провулок Курильський (Ш);
- 2.14. вулиця Софії Перовської (З);
- 2.15. провулок Тамбовський (НАІС) (В);
- 2.16. вулиця Байкальська (Ш);
- 2.17. вулиця Михайлова (Д);
- 2.18. вулиця Борисоглібська (Ш);
- 2.19. провулок Чуйський (Д);
- 2.20. вулиця Макаренка (В).

3. Щодо врегулювання технічних особливостей вулиць Музична та Юності, а саме:

3.1. задвоєння нумерації будинків по вулицях;

3.2. враховуючи межу між Комунарським та Шевченківським районами по вулиці Святогірській розглянути поділ вулиць Музична та Юності в межах районів.

4. Розгляд звернення Управління поліції особливого призначення №3 Департаменту поліції особливого призначення «Об'єднана штурмова бригада Національної поліції України «Лють», т.в.о. начальника управління-командира полку полковника поліції Дмитра Хміль щодо перейменування на честь Ігора Дейнеги урбаноніму м.Запоріжжя.

5. Розгляд звернення Центру спеціального призначення «Омега» Національної гвардії України в/ч 3073 щодо перейменування однієї з вулиць міста Запоріжжя на честь спецпідрозділу «Омега» (за дорученням робочої групи з питань міської топоніміки).

6. Розгляд голосування щодо перейменування майдану Університетського у м.Запоріжжя на майдан Степана Бандери.

7. Розгляд пропозицій щодо увічнення пам'яті Григорія Лютого (на виконання доручень протоколів №33, 34).

8. За дорученням робочої групи з питань міської топоніміки розгляд звернення ГО «Безпека і добробут» і благодійної організації «Благодійний фонд «Міст надії» щодо перейменування однієї з вулиць м.Запоріжжя на честь бойової медикіні, молодшої сержантки ЗСУ Дар'ї Міхеєвої.

9. Інформація про розгляд звернення т.в.о. командира в/ч А1978 Олександра Данильченка щодо найменування урбаноніму м.Запоріжжя на честь Володимира Самсона.

10. Інформація про розгляд звернення в/ч 4884 щодо перейменування або найменування урбаноніму міста на честь Героїв 415 батальйону (за дорученням робочої групи з питань міської топоніміки).

11. Загальні питання.

Михеєва Т.В. - голова робочої групи відкрила засідання, оголосила порядок денний, запропонувала перейти до розгляду питань.

Перше питання порядку денного.

Про Закон України «Про засади державної політики національної пам'яті Українського народу».

Виступила Михеєва Т.В. щодо прийнятого Закону України «Про засади державної політики національної пам'яті Українського народу». Із членам Робочої групи проаналізували основні вимоги визначені Законом для можливості їх виконання в подальшій роботі.

Друге питання порядку денного.

Аналіз реєстру назв урбанонімів м.Запоріжжя щодо необхідності їх перейменування:

2.1. вулиця Лісозаводська (Д) - Лісозаводськ (рос. Лесозаводск) - місто у Приморському краї росії. Розташоване на річці Уссурі за 349 км від Владивостока; за 10 км від російсько-китайського кордону. Входить до складу Лісозаводського міського округу.

На попередньому засіданні після виступів Кравчука П.П. і Стойчева В.М. з роз'ясненням, що вулиця була названа в зв'язку з розташуванням поблизу лісозаводу і ця назва не пов'язана з росією, було вирішено надати доручення Департаменту архітектури та містобудування Запорізької міської ради написати запит до міського архіву щодо надання документів, на підставі яких виникла така назва. Але в архіві є лише рішення міськвиконкому від 28.02.2006 №58/41 щодо впорядкування нумерації об'єктів нерухомого майна в селищі Млиновому (на той час назва цієї території), в якому вже була вулиця Лісозаводська.

В зв'язку з тим, що Кравчук П.П. надав інформацію стосовно назви даної вулиці, а саме: назва вулиці Лісозаводська походить від відомчої приналежності тимчасової селитьби, розташованої тут у 1930-х роках. За матеріалами перепису 1939 року у каркасно-набивних будівлях, що належали комунальному відділу розташованого поруч Лісозаводу, проживало 436 осіб. Під час Другої світової війни житлова забудова Лісозаводу була знищена, але розпланована для неї вулиця зберіглася із відповідною назвою – Лісозаводська. З матеріалами обстеження селитьби Лісозаводу у ході перепису населення 1939 року можна ознайомитися у Державному архіві Запорізької області (ДАЗО, Р-1202, спр.293, арк. 108)

Вирішили: виключити назву – вулиця Лісозаводська з переліку назв урбанонімів які потребують перейменування, так як ця назва не пов'язана з росією.

2.2. вулиця Алма-Атинська (Д) - Алматі (з 1921 по 1992 - Алма́-Ата́) - найбільше місто Казахстану, колишня столиця. Засноване 1854 року, до 1921 мало назву Вірний (у перекладі означає «відданий, лояльний»). У 1927-1936 роках - столиця Казахської АРСР, з 1936 по 1991 роки - столиця Казахської РСР, з 1991 по 1997 роки - столиця Республіки Казахстан. Алмати було

останньою столицею й найбільшим містом Казахської РСР, потім стало першою столицею й найбільшим метрополісом Республіки Казахстан. Незважаючи на втрату статусу політико-адміністративної столиці, місто є культурним і фінансово-економічним центром країни.

На попередньому засіданні робочою групою запропоновано розглянути варіант приведення написання назви до норм українського правопису та сьогоденної назви міста – вулиця Алматинська, або підібрати нову назву.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Алма-Атинської на вулицю **Алматинську**.

2.3. вулиця Кабардинська (Ш) – Кабардинці - один з корінних адизьких народів Північного Кавказу. Кабардинці живуть в історичній області Кабарда, що розташована в центральному Передкавказ'ї; за сучасним адміністративним поділом це переважно Кабардино-Балкарія. Кабардино-Балкарська Республіка - суб'єкт Російської Федерації, входить до складу Північно-Кавказького федерального округу.

На попередньому засіданні було вирішено надати доручення Департаменту архітектури та містобудування Запорізької міської ради написати запит до обласного архіву щодо надання документів, на підставі яких виникла така назва. Але в архіві така інформація відсутня, в зв'язку з чим, задля уникнення непорозумінь у подальшому, надійшла пропозиція щодо перейменування даної вулиці на Липову.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Кабардинської на вулицю **Липову**.

2.4. вулиця Єрмака (Ш) - Єрмак Тимофійович (р.н невід. - 1585) – отаман донських козаків, розбійник, ватажок походу на Сибірське ханство, «підкорювач Сибіру» в російській (царській, радянській і новій російській) історіографії, що поклав початок завоюванню споконвічно тюркських сибірських земель Московським царством. Його у Російській Федерації вважають національним героєм.

Український інститут національної пам'яті визначив, що об'єкти топоніміки названі на честь Єрмака, повинні бути перейменовані.

На попередньому засіданні виступив Єрьоменко А.О. з пропозицією перейменувати вулицю на честь Михайла Старицького (Михайло Петрович Старицький (2 (14) листопада 1839, Кліщинці - 14 (27) квітня 1904, Київ) – український письменник (поет, драматург, прозаїк), театральний і культурний діяч. Один з корифеїв українського побутового театру) тим більше, що поряд знаходиться вулиця Марії Заньковецької.

Інших пропозицій не надходило.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Єрмака на вулицю **Михайла Старицького**.

2.5. вулиця Військкоматська (Ол) - Військовий комісаріат (скорочено військкомат) - орган місцевого військового управління в СРСР, а потім у республіках колишнього СРСР, відповідальний за військово-мобілізаційну та обліково-призовну роботу.

В Україні з лютого 2022 року військові комісаріати переформовано в Територіальні центри комплектування та соціальної підтримки (ТЦК та СП).

На попередньому засіданні надано доручення щодо опрацювання нової назви вулиці.

Надійшли пропозиції: вулиця Військова, вулиця Шпитальна, вулиця Відваги, вулиця Злагоди.

Вирішили: після обговорення робочою групою одногolosно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки всі пропозиції перейменування вулиці Військкоматської на: вулицю **Військову**, вулицю **Шпитальну**, вулицю **Відваги**, вулицю **Злагоди**.

В зв'язку з тим, що в міському та обласному архівах відсутня інформація щодо документів, на підставі яких виникли назви урбанонімів:

- 2.6. вулиця Республіканська (З);
- 2.7. вулиця Двадцять дев'ять (Ш);
- 2.8. вулиця Квартал 115 (Ш);
- 2.9. вулиця Метрополітенівська (Д);
- 2.10. вулиця Мокрянський кар'єр 2 (Ш)

розглядати ці назви відповідно до законів України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії» немає підстав.

Вирішили: після обговорення робочою групою одногolosно підтримано перенесення розгляду цих питань, у разі виникнення необхідності, на після закінчення російсько-української війни.

2.11. вулиця МВО -7 (Х) - у Хортицькому районі розташована вулиця МВО-7, питання щодо перейменування якої розглядалось на засіданнях робочої групи 09.10.2025 та 06.11.2025 з метою приведення назви урбаноніма у відповідність зі стандартами державної мови. Назва вулиці не може складатись з абрєвіатури та має бути чіткою і зрозумілою. Існуюча назва створює плутанину та незручність у спілкуванні, а також у написанні офіційних документів.

Районна адміністрація Запорізької міської ради по Хортицькому району разом з мешканцями вулиці МВО-7 запропонували до обговорення нову назву вулиці «Грунтова», яка асоціюється з навколишньою прилеглою територією.

Назва вулиці Грунтова від слова Грунт, яке пов'язується зі словом земля, грунт - це міць, сила землі. Грунт є середовищем для розвитку і еволюції життя на Землі, є фундаментальним компонентом екосистеми, без якого життя на Землі в його нинішньому вигляді було б неможливим. Грунт це умова існування і еволюції організмів: життєвий простір, житло і притулок, механічна опора. Земля це вічне, а саме стійкість та опора на рідну землю.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці МВО-7 на вулицю **Грунтову**.

2.12. вулиця Загорська (Ш) - На початку XVIII століття села Клементьєво, Кокуєво і Пушкарське, Стрілецьке, Іконне, Кухарське, Стаєнна слобода, розташовані неподалік від монастиря злилися в одне торгово-промислове селище - посад. 22 березня 1782 року за указом Катерини II він був названий Сергієвим. В 1744 році монастир став Лаврою. До 1792 року посад отримав регулярний план. В 1845 році було прокладено шосе, яке з'єднало Сергієв Посад з Москвою, а в 1862 році була проведена залізниця.

В 1919 році Сергієв отримав статус міста, а в 1930 році був перейменований в Загорськ на честь революційного діяча В.М.Лубоцького (Загорського). 23 вересня 1991 року місто було назване Сергієв Посад.

На попередньому засіданні було вирішено надати доручення Департаменту архітектури та містобудування Запорізької міської ради написати запит до обласного архіву щодо надання документів, на підставі яких виникла така назва. Але в архіві така інформація відсутня, в зв'язку з чим, задля уникнення непорозумінь у подальшому, надійшла пропозиція щодо перейменування даної вулиці на Дальні лани.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Загорської на вулицю **Дальні лани**.

2.13. провулок Курильський (Ш) - Курильські острови - «архіпелаг тисячі островів» - архіпелаг у Тихому океані, що простягається від південного краю Камчатки до японського острова Хоккайдо.

Охоплюють 20 великих і понад 30 дрібних островів, які поділяються на Велику Курильську гряду та Малу Курильську гряду. Це архіпелаг вулканічних островів, що простягається на 1300 кілометрів (700 миль) на північний схід від острова Хоккайдо (Японія) до півострова Камчатка (Росія), відділяючи Охотське море від північної частини Тихого океану.

Японія вважає південні Курильські острови своєю Північною територією, захопленою СРСР у Другій світовій війні. Це призвело до тривалої суперечки щодо цієї частини Курильських островів з СРСР і, пізніше, Російською Федерацією. 7 жовтня 2022 року Україна визнала південні Курильські острови територією Японії, котру окупувала РФ.

У складі Росії Курильські острови адміністративно належать до Сахалінської області, а Японія вважає ті, на які претендує, - частиною Префектури Хоккайдо.

Зараз на Курилах проживає всього 20 тис. жителів, їх єдиним зв'язком із зовнішнім світом лишається паром на острів Сахалін, який ходить щотижня - авіарейси з островів занадто дорогі. У регіоні вкрай погане становище з доступом до інтернету і мобільного зв'язку і є всього 13 км асфальтованих доріг. Уряд РФ планував розвивати на островах туризм, однак через відсутність інфраструктури ці плани не було здійснено.

Для перейменування запропонована назва – провулок Зміїний, на честь острова Зміїного.

Острів Зміїний знаходиться у Чорному морі, належить Україні та визначає її територіальні води. Під час повномасштабного вторгнення росії до України 2022 року за острів точилися бої, які закінчилися перемогою України і відступом російських військ.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування провулку Курільського на провулок **Зміїний**.

2.14. вулиця Софії Перовської (3) - Софія Львівна Перовська (1 (13) вересня 1853, Санкт-Петербург – 3 (15) квітня 1881) - терористка-народниця, одна з відомих діячок «Народної Волі», праправнучка гетьмана Кирила Розумовського, активна учасниця непримиренної боротьби з російським самодержавством та прихильниця знищення Російської імперії. Жодного стосунку до комунізму Перовська не мала – навпаки, так само, як і її цивільний чоловік, лідер «Народної волі» Андрій Желябов, вона була прихильницею парламентської демократії. Після арешту А.Желябова очолила всю організаційну роботу по підготовці і здійсненню замаху 1 березня 1881 на імператора Олександра II. Заарештована 10 (22) березня 1881. За вироком особливої наради сенату була повішена 3 квітня 1881 разом з іншими організаторами вбивства царя - А.Желябовим, Т.Михайловим, М.Кибальчичем, М.Рисаковим.

Питання перейменування даного урбаноніму розглядалось на засіданні робочої групи по створенню реєстру урбанонімів міста Запоріжжя 12.10.2023 п.2 протоколу 27 і в результаті обговорення вирішено перенести урбанонім з назвою вулиця Софії Перовської до переліку урбанонімів, що не підпадають під дію Закону України від 21.03.2023 №3005-IX «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізації топонімії».

На сьогоднішній день отримано лист Державного інституту національної пам'яті України, що **Софія Перовська не входить до переліку осіб**, що підпадають під дію зазначеного Закону України.

2.15. провулок Тамбовський. Тамбóв - місто в Російській Федерації, адміністративний центр Тамбовської області.

В зв'язку з тим, що було виявлено в Державному реєстрі речових прав реєстрацію прав власності на об'єкти нерухомого майна по провулку Тамбовському, розташованому в Вознесенівському районі міста, виникла необхідність його перейменування.

Надійшла пропозиція щодо перейменування на провулок Дивний.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування провулку Тамбовського на провулок **Дивний**.

2.16. вулиця Байкальська (Ш). Байкал - озеро в росії, що знаходиться у горах південної частини Східного Сибіру. Це найглибше прісноводне озеро на Землі.

В зв'язку з тим, що вулиця була реконструйована і на теперішній час складається з 4 самочинно збудованих будівель запропоновано приєднати територію до вулиці Зеленодольської і провести впорядкування об'єктів нерухомого майна у разі введення їх в експлуатацію відповідно до чинного законодавства.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано при підготовці рішення Запорізької міської ради щодо впорядкування назв урбанонімів прописати, що вулиці фактично не існує тому урбанонім з назвою вулиця Байкальська - видалити з Переліку.

На наступному засіданні необхідно розглянути:

2.17. вулиця Михайлова (Д). Михайлов Микола Матвійович (1902-1965) - учасник громадянської та радянсько-фінської (1939-1940) воєн, генерал-майор, командир 78-ї стрілецької дивізії (46-а армія, 3-й Український фронт). Герой Радянського Союзу (1945). В травні 1943 року дивізія, під його командуванням вела бої за утримання плацдарму на правому березі Дніпра, в районі Федорівки, Миколаївки, прорвала оборонний рубіж німців і першою увійшла в м.Запоріжжя. За бойові діла дивізія отримала звання «Запорізької», а командир – генеральське звання.

16 квітня 1945 року під час рекогносцировки «віліс» М.М.Михайлов раптово потрапив під кулеметний вогонь ворога. Генерал був поранений в обидві ноги, але зумів відповзти убік від шосе і з автомата вів вогонь по ворогу, поки не втратив свідомість від втрати крові. Тільки ввечері його вдалося винести з поля бою. У медсанбаті лікарям довелося ампутувати генералу ліву ногу. Мужньо переніши всі випробування, Михайлов повернувся в стрій тільки в жовтні 1946 року.

З листопада 1946 року служив старшим викладачем кафедри військової історії Вищої військової академії імені К.Е.Ворошилова. Наказом військового міністра СРСР від 25 червня 1949 року йому вручений диплом про її закінчення. У липні 1953 року там же захистив кандидатську дисертацію, кандидат військових наук. З вересня 1956 року знаходився у розпорядженні Міністра оборони СРСР, в червні 1957 року був прикомандирований до цієї академії для науково-дослідної роботи. У жовтні 1958 року звільнений у відставку по хворобі. Жив в Москві. Помер 30 листопада 1965 року від наслідків фронтних поранень. Похований в Москві на Новодівочому кладовищі.

Отримано лист Державного інституту національної пам'яті України **щодо необхідності перейменування урбаноніма з назвою вулиця Михайлова.**

2.18. вулиця Борисоглібська (Ш). Собор Бориса й Гліба (Чернігів) або Борисоглібський собор - відома пам'ятка архітектури міста Чернігова домонгольської доби. За плануванням - триапсидний, тринефний, шестистовпний, однокупольний храм.

Отримано лист Державного інституту національної пам'яті України **щодо необхідності перейменування** урбаноніма з назвою вулиця Борисоглібська.

2.19. провулок Чуйський (Д). Назва Чуя – найбільша притока Катуні завдовжки 320 кілометрів. Ім'ям цієї річки і названо тракт, що веде до кордону з Монголією. Чуйський тракт (Федеральна траса Р256) починається у Новосибірську, проходить через Алтайський край та Республіку Алтай та закінчується на кордоні з Монголією. Для туристів найбільш привабливою частиною є історична ділянка дороги, що починається від міста Бійська.

Така назва **провулок Чуйський** підпадає під вимоги передбачені Законом України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії».

2.20. вулиця Макаренка (В). Макаренко Антон Семенович (1888-1939) – радянський педагог і письменник, біографія якого тісно пов'язана з Україною. Здійснив безприкладний у педагогічній практиці досвід пере-виховання у трудових колоніях для неповнолітніх порушників (поблизу Полтави, під Харковом). Найвідоміші твори «Педагогічна поема», «Прапори на баштах».

Членами Експертної комісії Українського інституту національної пам'яті з питань визначення належності об'єктів до символіки російської імперської політики встановлено, що незважаючи на те що Антон Макаренко як педагог та письменник був особою, пов'язаною з розвитком української науки та культури, Закон не передбачає жодних винятків для назв географічних об'єктів, юридичних осіб та об'єктів права власності, а також пам'ятників і пам'ятних знаків, присвячених працівникам радянських органів державної безпеки всіх рівнів.

На підставі наведеного, об'єкти (географічні об'єкти, назви юридичних осіб та об'єктів права власності, пам'ятники та пам'ятні знаки), присвячені Макаренку Антонові Семеновичу (1888-1939), відповідно до частини 1 статті 2 Закону належать до символіки російської імперської політики, а подальше використання його імені в назвах географічних об'єктів, юридичних осіб, об'єктів права власності, перебування в публічному просторі встановлених на його честь пам'ятників, пам'ятних знаків є пропагандою російської імперської політики.

Таким чином, передбачені Законом України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії» обмеження не поширюються на дослідження діяльності та творчої спадщини Антона Макаренка, зберігання, купівлю/продаж, читання видань його творів, експонування пов'язаних з педагогом предметів та документів у музейних закладах тощо. Передбачені чинним законодавством обмеження поширюються лише на віднесені до російської імперської політики об'єкти, що розміщені/перебувають у публічному просторі тобто **вулицю Макаренка необхідно перейменувати.**

Третє питання порядку денного.

Щодо врегулювання технічних особливостей вулиць Музична та Юності, а саме:

3.1. задвоєння нумерації будинків по вулицях;

3.2. враховуючи межу між Комунарським та Шевченківським районами по вулиці Святогірській розглянути поділ вулиць Музична та Юності в межах районів.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано пропозицію, що для можливості поділу вулиць Музична та Юності в межах районів, спочатку потрібно провести роботу щодо впорядкування об'єктів нерухомого майна на цих вулицях, а потім одним рішенням Запорізької міської ради затвердити такий поділ з перейменуванням частин вулиць і впорядкуванням об'єктів на них.

Четверте і п'яте питання порядку денного.

4. Розгляд звернення Управління поліції особливого призначення №3 Департаменту поліції особливого призначення «Об'єднана штурмова бригада Національної поліції України «Лють», т.в.о. начальника управління-командира полку полковника поліції Дмитра Хміль щодо перейменування на честь Ігоря Дейнеги урбаноніму м.Запоріжжя.

5. Розгляд звернення Центру спеціального призначення «Омега» Національної гвардії України в/ч 3073 щодо перейменування однієї з вулиць міста Запоріжжя на честь спецпідрозділу «Омега» (за дорученням робочої групи з питань міської топоніміки).

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано перенесення розгляду даних питань на наступне засідання з метою більш детального визначення вулиць щодо перейменування/найменування.

Шосте питання порядку денного.

Розгляд голосування щодо перейменування майдану Університетського у м.Запоріжжя на майдан Степана Бандери.

Михеева Тетяна оголосила результати голосування та повідомила, що громадськістю не підтримано перейменування майдану Університетського у м.Запоріжжя на майдан Степана Бандери –

голосувало 3761 громадян, за – 712 голосів, що складає 18,93%, проти – 2932 голосів, що складає 77,96%, інше – 117 голосів, що складає 3,11%.

Вирішили: питання перейменування майдану Університетського у м.Запоріжжя на майдан Степана Бандери зняти з розгляду.

Сьоме питання порядку денного.

Розгляд пропозицій щодо увічнення пам'яті Григорія Лютого (на виконання доручень протоколів №33, 34).

В зв'язку з невизначеністю родичів Лютого Г. щодо об'єкта перейменування/найменування, запропоновано Варванському П.А. зв'язатись з ними для опрацювання вибору простору.

Восьме питання порядку денного.

За дорученням робочої групи з питань міської топоніміки розгляд звернення ГО «Безпека і добробут» і благодійної організації «Благодійний фонд «Міст надії» щодо перейменування однієї з вулиць м.Запоріжжя на честь бойової медицині, молодшої сержантки ЗСУ Дар'ї Міхеєвої.

Дар'я Вікторівна Міхеєва народилася 21 липня 1979 року в місті Запоріжжя. Навчалася у загальноосвітній школі №75.

Після початку повномасштабного вторгнення РФ у 2022 році вступила до лав Збройних Сил України.

Служила бойовою медициною 1-го стрілецького взводу 1-ї стрілецької роти, мала звання молодшого сержанта. За час служби вона врятувала сотні поранених воїнів у найгарячіших точках фронту, ризикуючи власним життям під вогнем.

У 2023 році Дар'я була нагороджена нагрудним знаком «Золотий хрест» Головнокомандувача ЗСУ - однією з найвищих відзнак для осіб рядового та сержантського складу, яку присуджують, за проявлену мужність і успішне виконання бойових завдань. Також вона була відзначена медаллю «Ветеран війни».

Загинула 9 червня 2024 року під час виконання бойового завдання на Куп'янському напрямку внаслідок ракетно-артилерійського обстрілу. Їй було 44 роки. Похована в м. Запоріжжя 13 червня 2024 року.

Дар'я Міхеєва віддала життя за свободу України, рятуючи побратимів у зоні бойових дій. За час своєї служби вона врятувала життя сотням українських захисників, проявляючи надлюдську стійкість, витримку, відвагу, самовідданість, високий професіоналізм і глибоку людяність у найважчих обставинах.

Виступив Кір'янов Роман Георгійович з пропозицією перейменування вулиці Лейтенанта Шмідта (Шмідт Петро Петрович (1867-1906) – військовий та громадський діяч, лейтенант Чорноморського флоту, один з керівників Севастопольського збройного повстання 1905 року, прийняв командування бунтівним крейсером «Очаків»; розстріляний за вироком військового суду. Навчався в гімназії у м.Бердянськ Запорізької області. Згідно з висновком Українського інституту національної пам'яті – потребує перейменування) в Заводському районі міста на честь Дар'ї Міхеєвої, де вона жила і навчалась.

Вирішили: після обговорення робочою групою одногосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Лейтенанта Шмідта на вулицю **Дар'ї Міхеєвої**.

Дев'яте питання порядку денного.

Інформація про розгляд звернення т.в.о. командира в/ч А1978 Олександра Данильченка щодо найменування урбаноніму м.Запоріжжя на честь Володимира Самсона.

Відповідно до доручення робочої групи з питань міської топоніміки районна адміністрація Запорізької міської ради по Комунарському району готує обговорення з громадськістю щодо перейменування вулиці Північнокільцевої на Володимира Самсона.

Десяте питання порядку денного.

Інформація про розгляд звернення в/ч 4884 щодо перейменування або найменування урбаноніму міста на честь Героїв 415 батальйону.

Відповідно до доручення робочої групи з питань міської топоніміки районна адміністрація Запорізької міської ради по Дніпровському району готує обговорення з громадськістю щодо перейменування скверу Чорнобильців на сквер Героїв 415 батальйону.

Одинадцятьте питання порядку денного.

Загальні питання.

На наступне засідання підготувати пропозиції по розглянутим питанням, які потребують доопрацювання.

Протокол вела
секретар робочої групи

Алла ПОМАЗ